

Jinonický KURÝR

**COTTON
BAR**
Nový nepasterovaný Gambrinus
„Hořký jako křen“
Otevřeno denně od 17 hodin
Rohatecká 50, Praha 5

www.jinonickykuryr.cz

redakce@jinonickykuryr.cz

ÚNOR 2015

ČÍSLO 17

ROČNÍK III.

ZDARMA

MĚSÍČNÍK

DĚLNICKÁ KOLONIE U TRESORIE – ZÁVĚR O KOLONKÁCH

Dělnická kolonie U Tresorie byla asi nejmenší ze všech kolonek po Praze 5. Čítala dohromady okolo deseti baráčků různé velikosti. Byla ohraňována ulicemi U Waltrovky a Na Hutmance. Zbořili ji přibližně ve stejné době jako kolonku U Bulovky.

Motorlet v té době postavil rozsáhlý ubytovací komplex v ulici Peroutkova. V této kolonce byly domy strženy a nahradil je sklad OPBH stejně jako v jinonické Arizone. Později tento prostor patřil pozemním komunikacím a TSK. Hodně lidem státní podnik pomohl k tomu, jak se za přiměřenou cenu dostat k bytu, ovšem to bylo jen jedno z mála pozitiv.

Celá jinonická obec dnes nadržává na Aviatiku, která vzala dělníkům v Motorletu stálou práci, ale není to tak úplná pravda, vysvětluje mi odborník, který tu léta

pracoval. Walter to rozjel skvěle, říká. Auta, motorky, mopedy, kola a mnoho dalších užitečných věcí, ale totalita fabrice moc neprosperovala, bylo tu hodně práce pro všechny, ale jen na oko. Motorlet zaměstnával řadu lidí, jedni opravdoví machři, jiní co toho moc neuměli. Jen se museli naplnit tabulky. Svého času zde pracovalo okolo 1500 zaměstnanců. Export leteckých motorů směřoval až na výjimky pouze na východ, což nebyla úplně dobrá volba, ale příkaz doby. Byl to jen domeček z karet na starém rozvrzaném stole.

Po devadesátém to šlo od deseti k pěti. Na přesném lití se vyráběly kloubní náhražky, před kterými se klaněl celý svět, středy do kol, přesné speciální klíče, ale lopatky do leteckých motorů na turbolety už tolik ne. Když jedu v dnešní době kolem a vidím, jak hydraulické

nůžky stříhají zkušebnu leteckých motorů, derou se mi do očí slzy, ale neudělám s tím už nic.

Ještě si pamatuji, že jsme měli být ohromná výrobní leteckých disků z lehkého elektronu, proč k tomu tenkrát nedošlo, jsme se nikdy nedozvěděli, škoda. Dnes jsou elektronová kola na osobní automobily v plném proudu, ale mnohé kvalitou Motorlet určitě nepředčí. Tam kde stála jídelna, je jen hromada hlíny, místo krytu CO pro zaměstnance je autodílna, v areálu padá jedna budova za druhou.

Železnici firma z kanclu taky už asi nevyužije. Obchodní centrum není špatná volba, Aviatika se mi dokonce jako budova líbí, ale není toho všeho už nějak moc? Kanceláře, jak tak všude koukám, jsou obsazené na půl a stále nové rostou.

Petr Hanuš st. a Svatopluk Bartoň

STAŇTE SE SPOLUTVŮRCI JINONICKÉHO KURÝRA!

Zajímáte se o dění v Jinonicích, disponujete zajímavými fotografiemi nebo informacemi o akcích / událostech, či vás baví psát a chtěli byste se o své články podělit s ostatními čtenáři Jinonického Kurýra? Pak neváhejte a napište nám! Rádi s vámi, našimi čtenáři, navážeme bližší spolupráci! Pište či volejte na níže uvedené kontaktní údaje:

mail: redake@jinonickykuryr.cz

Tel.: +420 608 745 433

Záluské 94/49 Praha 5, 158 00

Případné finanční dary přijímáme na účet:

2400410577 / 2010

FIO BANKA

U BŮČKA
restaurace

**Nově
zrekonstruovaná
nekuřácká restaurace!**

Jinonický zámeček
www.restauraceubucka.cz
Rezervace na Tel.: 737 780 745

Barvy Jinonice

15% sleva
na tónované
barvy

Color Pod vodovodem 4, 158 00 Praha 5 - Jinonice
tel.: +420 777 715 809, e-mail: info@icolor.cz, www.icolor.cz

VZPOMÍNKY JINONICKÉHO PATRIOTA

Záboj Bergel pochází z jinonické kolonky Arizona, je to dodnes statný muž s pozitivním myšlením, stáří 77 let.

„Život v dělnických koloniích nebyl nikdy procházkou růžovým sadem,“ říká. Abychom neměli hlad, chodili jsme často na různá místa v Jinonicích trhat ovoce a zeleninu. Třešňový ovocný sad byl kolem dnešní stanice metra Jinonice, v Prokopském údolí zase rozlehlé aleje s broskvemi, meruňkami a švestkami. V Arizoně jsem bydlel od roku 1940 až do roku 1968, teprve v roce 1944 sem přitáhli elektriku ze sloupů. Často jsme si hráli na palouku před kolonkou, říkalo se tam U dětského hřiště. Jeden čas ji měl oplocenou hospodský pan Novotný. Pamatuji si na komickou příhodu, kdy jsme si s partičkou mladistvých rozdělali ohýnek a opékali buřty, vyběhl na nás starý pan Horníček, přezdívaný Čenda, s řemenem a začal nás honit se slovy: „Jsem po noční a plnej barák kouře, já vám dám syčáci!“ Dali jsme se na útěk a do smíchu nám nebylo.

Vždy se všechno házelo na Arizonáky. V tu dobu jsem ještě chodil do staré školy, ale krátce na

to už do Tyršovky. Pak jsem šel pomáhat do požární zbrojnice, která byla před jinonickým statkem. Na rohu před kolonkou měl potraviny pan Obermann. Bylo tu krásně, všude kolem jenom pole plná kvěťáků, zelí, brambor a obilných plodin a pod kolonkou byly skleníky s okurkami. Byla zde spousta krámků a živnostníků a všichni nějak žili. Začneme u hospod - Na Růžku (Butovická ul.), U Novotných (Karlštejnská ul.), U Abraháma (dnešní Arok), U Poustků (Karlštejnská ul.), Na Staré (Butovická ul.), Na Zavadilce (cestou do Radlic), Na Zastávce (Klikatá ul.). Na konečné býval Tabák a Narpa u Jinonického rybníka. Uživili se i čtyři holiči. Na Staré bylo kino a cukrárna, kousek vedle zelenina a řeznictví Rys. Obchodní ulicí byla Butovická s pekárnou Rejha, potravinami Bratrství, dále pak elektro, textil, drogerie, obuv Baťa, knihovna. Za rohem řeznictví Jindřich Ulver a kousek naproti pan Židlický, truhlář Valis, švec Macek a autodoprava Poledník.

V Roháčích byla ještě první sámoška a ovoce - zelenina (dříve koloniál), mandl a později řezník na rohu. U jinonické nové pošty byla

STAVBA ZAHRADNICTVÍ JIŘÍHO ZOUBKA V BLÍZKOSTI KOLONIE U BULOVKY.

i modernější samoobsluha. V ulici Souběžná lékárna, zubař, praktický doktor, dětská lékařka a domácí potřeby. Menší koloniály byly U Pertlíků, U Žáčků, U Žilinů. U Macháčků naproti hornímu rybníku byl obchůdek s ovocem a zeleninou. Možná jsem na něco ještě zapomněl, je to už let.

Za kolonkou směrem ke statku byla alej přezdívaná V oříšku, opravdu plná ořechů, a nahoře k Vidouli byl rozsáhlý lesopark a vojsko, hodně vysoké místo v Praze. Krásné byly všechny rybníky, respektive jejich kaskáda, ze Stodůlek směrem do Jinonic. Ve Stodůlkách byla cihelna, kam se chodilo na raky, bylo jich tam plné dno, kousek přes pole bylo zahradnictví a druhý jinonický rybník (dnes tam stojí budova Škofinu). Další byl o kousek níže směrem k Jinonicím, tomu se říkalo první nebo taky rákosák, dále byl panský za zámečkem, odtud voda tekla do tzv. horního, pokračovala do spodního a přes Benešovic statek do Dalejského potoka. Nové silnice a překopy této vodní kaskády hodně uškodily, viz ulice Bucharova, Pekařská, Radlická a bohužel i Rozvadovská spojka. U spodního rybníka pamatuji, že pravidelně bývávala pouť. Lidé úplně normálně chodili pěšky několik kilometrů denně, člověk přišel na jiné myšlenky.

Svatopluk Bartoň

RARITNÍ FOTOGRAFIE ZACHYCUJÍCÍ ORÁNÍ V BLÍZKOSTI KOLONIE U BULOVKY.

INZERCE

POKRAČOVÁNÍ V PŘÍŠTÍM ČÍSLE.

VESTAVĚNÉ SKŘÍNĚ

ŠATNY

NÁBYTEK NA MÍRU

STAKO

- RODINNÁ FIRMA S 15-TI LETOU TRADICÍ
- KRÁTKÉ DODACÍ LHŮTY DÍKY VLASTNÍ VÝROBĚ
- GRAFICKÝ NÁVRH + KALKULACE ZDARMA
- JEDNODUCHÝ 3D ON-LINE NÁVRHÁŘ NA STRÁNKÁCH

Na všechny druhy
vestavěného nábytku

**SLEVA
33%**

STAKO NÁBYTEK NA MÍRU S. R. O.
ŠAFRANKOVA 1243/3
155 00 PRAHA 5
stako@stako.cz, www.stako.cz

PŘEDVÁDĚCÍ STUDIA:
PRAHA 5 – KOŠÍŘE, PLZEŇSKÁ 255/163, TEL.: 257 212 414
PRAHA 7 – HOLEŠOVICE, ARGENTINSKÁ 6, TEL.: 220 876 807

www.stako.cz
stako@stako.cz

GLOBÁLNÍ PROBLÉMY MOJÍ HLAVY

JINONICKÉ REZNIČTÍ V U SPODNÍHO RYBNÍKA, STODŮLECKÁ 1.

Svět. Nezáviděníhodné místo k životu. Myšlenka, která se pomalu vkrádá do hlavy každému, kdo si občas pustí televizi, koupí noviny nebo otevře internet. V tom má novodobý typ člověka - tzv. člověk informovaný - zásadní nevýhodu. Že informacemi disponuje. A právě příliv informací, které musíme denně vstřebávat a čelit tak tíže doby, u nás rozvíjí moderní civilizační choroby. To není názor. To je bohužel holý fakt.

Je všeobecně známo, že lidé, kteří se zajímají o dění ve světě, vzdělaní lidé a ti, kteří se cítí být odpovědní za lidské pokolení, trpí depresemi nejvíce. Stavby úzkosti, strachu, méněcennosti nebo sebelítosti. Svou vlastní marností se dnes trápí drtivá většina populace a jen šťastlivci může říct, že to má v hlavě úplně v pořádku. Žijeme ve společnosti, kde ze všech stran cítíme tlaky a nároky na naše schopnosti, a kdo se jen na chvíli zastaví a vypadne z rytmu, má pak obrovský problém s návratem. Není se tak čemu divit, že se stále se zrychlujícím životním tempem přichází syndrom vyhoření brzy. Často dříve, než je k němu vůbec nějaký důvod.

Doba kdy návštěva psychologa byla společenským tabu, je, zdá se, pryč. Deprese přestává být považována za pouhou lenost a my si začínáme pomalu uvědomovat, že ji lze léčit. Na první pohled dobrá zpráva. Lidé trpící chorobným smutkem bez zjevné příčiny nebo s přehnanou reakcí na běžné podněty se přestávají schovávat. Přestávají si nalhávat, že se nic neděje a přistupují k prvnímu nejdůležitějšímu kroku. Přiznají si problém a rozhodnou se ho řešit, což je stále i v jednadvacátém století hrdinství. Samozřejmě to

s sebou ale přináší problém opačného rázu. Proud doby nás žene stále kupředu a na alternativní řešení a terapie čas nezbývá. Ke štěstí musí pomoci pilulka.

Fenomén a hranice lhostejnosti

Antidepresiva se pomalu ale jistě stávají fenoménem. Od roku 2000 se počet jejich uživatelů zvýšil pětikrát. Souvisí to s výše uvedenými fakty, podle kterých odvahy přibývá a lidé jsou odhodláni změnit šedou barvu světa a znovu šťastně žít. Rostoucí (s)potřeba instantního štěstí tak sice neznamená nutně zhoršující se náladu ve společnosti, pouze objevuje nespokojené články. I tak ale může znamenat problém. Člověk se sice přestává bát dávat najevo své pocity, zároveň se však nabízí důležitá a ošemetná otázka, kde je hranice mezi normálem, problematickou součástí osobnosti a diagnózou. Ta hranice je velmi tenká.

To, co jsme dříve řešili procházkou a odpočinkem, začínáme řešit zázračnou pilulkou. Tu nám navíc může dnes předepsat vedle psychiatra i praktický lékař a kolikrát tak stačí pětiminutové sezení a vy si odnášíte recept v kapse. Nehledě na to, že vedle drahých terapií se jeví investice do měsíční dávky „dobré nálady“ jako nepatrná. A když vezmete v potaz téměř okamžitou účinnost, přesvědčit člověka, aby se neuchyloval k využívání chemie zbytečně, je téměř nemožné. A proč bychom se vlastně neuchylovali?

Jak to funguje?

Lidský mozek je složitý stroj a jeho projevy nelze popisovat z jednoho úhlu pohledu. Chování není záležitost čistě humanitní a pro jeho pochopení musíme na pomoc přivolat přírodní vědy. Antidepresiva zvyšují

v našem těle hladinu serotoninu. Tento hormon se podílí na přenosu nervových vzruchů a jeho hladina ovlivňuje, jak se člověk cítí. Díky této schopnosti se mu často přezdívá „hormon štěstí“ a podle psychiatra Jiřího Horáčka existovala teorie, že bílá populace má sama o sobě tohoto hormonu nedostatek. V praxi jsou tak její příslušníci obecně nespokojenější. V kombinaci s nástrahami moderní společnosti se zdá, že většina Evropy se musí bez lékařské pomoci z okolního světa zaručeně zbláznit. A každý dvacátý Čech si tak alespoň jedno „platíčko“ štěstí schovává. Pro jistotu.

O problémech je ale všeobecně známo, že se obvykle neřeší samy. A ani antidepresiva je nevyřeší. Cítíme se po nich lépe, nicméně příčiny - pokud nějaké jsou - našich stavů nemizí. Nehledě na to, že můžeme nakonec snadno sklouznout do stavu, kdy se cítíme bez antidepresiv konstantně špatně a obejít se bez nich zkrátka nemůžeme. A nechceme.

Štěstí není přepychová věc

Přiznávám, že mě počet lidí pomáhající si k úsměvu lékařským předpisem, překvapil. Zarazil a možná vystrašil. Doktor by snad měli sami poznat, kdy je smutek diagnózou. Z vlastní zkušenosti ale všichni dobře víme, jak snadné je přesvědčit svého ošetřujícího lékaře o nutnosti léčby. A člověk by se tak měl sám zamyslet, jestli je ta situace opravdu k neudržení. A jestli nestačí chvíli přestat šlet a uspořádat si myšlenky. Na chvíli se přestat snažit zachránit svět a zkusit zachránit sebe. A to štěstí, které lze najít v „platíčku“ schovaném v šuplíku nočního stolku, začít hledat jinde. Ještě ho kus zbylo.

Jan Rys

KULTURA

8. 3. Malostranská Beseda, P-1 / 20.30
Vladimír Mišík & ETC

8. 3. Lucerna music bar, P-1 / 20.00
The Subways (UK)

14. 3. O2 Arena, P-9 / 19.30
Paul Simon & Sting

16. 3. Meet Factory, P-5 / 20.30
Bohemian like you - Zola Jesus (USA)

18. 3. Futurum Music Bar, P-50
Sattelite Stories (FIN)

18. 3. Lucerna music bar, P-1 / 20.00
Archive (UK)

20. 3. Jazz Dock, P-5 / 19.30
Jessica Pratt (USA)

26. 3. Malostranská Beseda, P-1 / 20.30
Burma Jones

30. 3. Malostranská Beseda, P-1 / 20.30
C&K Vocal

31. 3. Lucerna music bar, P-1 / 20.00
Sheila E. (USA)

Novoměstská radnice, P-2
Neviditelná výstava - ojedinelá interaktivní cesta po světě, v němž zmizelo všechno světlo a kde se snažíte pomoci svých zbylých smyslů najít cestu ven...

VÁLKY MEZI „KOŠÍŘÁKY“ A „SMÍCHOVÁKY“

KOLONIE ARIZONA.

Existují historické knihy o válkách národů a různých bitvách a o odvážných recích. Avšak mnoho těchto událostí je přikrášlených a hrdinské činy jsou zveličovány. Ale bývaly skutečné bitvy, kdy zvítězila strana, která bojovala proti stonásobně přesile, jako třeba Maltézští rytíři, když v roce 1565 čelili strašné přesile Osmanské říše pod vedením Sulejmana Nádherného, který se musel stáhnout a zanechat za sebou strašné množství mrtvých.

Ve stínu těchto velkých válek jsou však i války malé a některé až nevinné, i když sebou také přinášejí šrámy. A to byly v polovině minulého století právě války mezi „košířáky“ a „smíchováky“. I oni měli své bojovníky a také velitele a reky, o jejichž odvahu se opírala vítězství, i když byli někdy poraženi.

Kvalita bojovníků

Kvalita bojovníků se odvíjela hlavně od jejich stáří. Ale někteří mladší bojovníci byli zase odvážnější. Co se týká náčelníků, ti už byli dáni svou pověstí. Obě „armády“ se velmi lišily. V Košířích to kdysi bylo jako ve „Stínadlech“. Staré baráky, zaplasklé uličky, kde bydlelo hodně dělnických rodin, například kolem Cibulek, Budánek nebo kolonie Hliník (už neexistuje) za hotelem Golf. Ke „košířákům“ se také přidávali obávaní obyvatelé jinonické Arizony (kolonie, kterou by si dnešní generace vůbec nedokázala představit). Tam si mnozí ani ve dne netroufli vůbec jít.

Co se týká Smíchova, tak zde bydleli spíše lidé trochu civilizovanější a ponuré uličky s dělnickými rodinami tu nebyly, možná jen několik kolem Waltrovky. Z toho se ovšem odvíjela i větší zhýčkanost bojovníků, takže když se schylovalo k bitvě a zjistilo se, že jsou tam i „arizoňáci“, smíchovští bojovníci se nejednou rozutekli.

Než popíšu jednu bitvu jako precedent, chci se zmínit o následujícím: nemohu se totiž zbavit dojmu, že i skutečné bitvy se odehrávaly podle stejného scénáře. Byli zde odvážní i méně odvážní bojovníci a vše záleželo na velitelích a jejich příkladu a odvaze.

Když se vrátíme před náš letopočet a podíváme se do Bible a udatné bojovníky v ní popsané, tak např. v Bibli Kralické ve 2. Samuelově, kapitola 23 čteme: „Tato jsou jména nejudatnějších Davidových: Jošeb Bašebet Tachmonský, přední z vůdců, jehož rozkoš byla s kopím pojednou udeřiti na osm set ku pobití jich. A po něm Eleazar syn Dodi, syna Achochi, mezi třmi silnými, kteříž byli s Davidem, když se opovážili proti Filistinským shromážděným tam k boji, když již byli odtáhli muži Izraelští. Ten vstav, bil Filistinské, až ustala ruka jeho

a ostála se při meči. V ten den zajisté učinil Hospodin vysvobození veliké, tak že se lid za ním navrátil, toliko aby kořisti vzebral. Po něm pak byl Samma syn Age Hararský. Nebo když se byli shromáždili Filistiňští v hromadu tu, kdež bylo díl rolí poseté šovicí, a lid utekl před Filistinskými: Tedy postavil se u prostřed dílu toho, a vysvobodil jej, a porazil Filistinské. I učinil Hospodin vysvobození veliké.“

Myslím, že i přes staročestinu je obsahu dobře rozumět. A přesně podobný scénář se odvíjel v mnoha bitvách později. Například tímto byl znám i Alexandr Veliký, který když na některém křídle jeho vojsko prohrávalo, vrhl se ve své zlaté zbroji doprostřed vřavy a svou ohromnou odvahou (nebo fanatismem?) obrátil porážku ve vítězství.

A přesně toto se v malém odehrálo i v bitvě, kterou jsem vybral z mnoha dalších a na níž bych chtěl ukázat čtenářům, jak to tehdy v padesátých letech chodilo v bitvách v nárazníkovém území mezi Smíchovem a Košířemi.

Vybírá se bojiště

Bojiště automaticky vzešlo z území, kde se oboustranně „přepadalo“, tedy v oblasti Šalamounky, Blaženky a Na Popelce. V údolí mezi těmito oblastmi byl „hajdus“, tedy malý hájek nebo lesík, na jehož konci byl tehdy betonový bazén, kde se v létě koupalo. Od „hajdusu“ byl strmý kopec k ulici Na Cihlářce, kde tehdy ještě v jedné její části nebyly domy. Takže takto vypadalo bojiště.

Dochází k bitvě

V den D se později odpoledne začali shromažďovat bojovníci vyzbrojení praky, kameny, klacky – spíše pruty a začali se formovat. Nemohli se dohodnout, kdo bude velet, protože ze starších tehdy nikdo zatím nepřišel. Nicméně jsme se dohodli, že vyšleme hlídky, aby zjistily, jak to vypadá u nepřítelů. Členové hlídky si utrhli větve z bezinky a plížili se dolů směrem k bazénu. Po nějaké době se vrátili a sdělili nám, že jsou tam i starší kluci a zřejmě jsou tam i „arizoňáci“. Bojová nálada okamžitě opadla. Padaly návrhy, abychom to „zabalili“ a příště se lépe připravili. „Vy srabi,“ prohlásil jeden odvážlivec, „přece neutečeme.“

Moc se nám do boje nechtělo, ale styděli jsme se utéct. Nakonec jsme se rozhodli, že vzhledem k našemu strategickému postavení (byli jsme na kopci vysoko nad nimi), je budeme ostřelovat. Začala se tedy rozvíjet sporadická bitva tím, že jsme házeli kameny, aniž jsme mířili. Opětované útoky nebyly příliš silné, protože jsme byli příliš vysoko. Asi dvě menší jednotky oběhly „hajdus“ ze strany od Šalamounky a začaly je bombardovat zezadu. Ovšem zkušenější nepřítel se připlížili a začala rvačka, která skončila zajetím jednoho člena hlídky. Přišli jsme o výzvědnou jednotku, a tak nepřítel začal postupovat do kopce a došlo k prvním střetům, v nichž jsme viditelně prohrávali. Začali jsme ustupovat a někteří dokonce utekli. A v tom to přišlo. Najednou za námi zazněl jakýsi radostný pokřik, který nám hned pozvedl bojovou náladu: „Jarda Procházka je tady.“

Jaroslav Boudný

POKRAČOVÁNÍ V PŘÍŠTÍM ČÍSLE.

TIRÁŽ

JINONICKÝ KURÝR

ČÍSLO 17, ROČNÍK III.

ŠÉFREDAKTOR

SVATOPLUK BARTOŇ

ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORA,

GRAFICKÁ ÚPRAVA

MARTIN JAROLÍMEK

KOREKTURA

JANA TATEROVÁ

EDITOR

MILAN LOUCKÝ

KULTURA

LUBOŠ KŘIVANEC

BLOGGER

JAN RYS

SPORTOVNÍ REDAKTOR

LUBOR MÍREK

SPRÁVA WEBU

ONDŘEJ BÁLINT

ADRESA REDAKCE

ZÁLUSKÉ 94/49

PRAHA 5 – JINONICE

158 00

KONTAKT

redakce@jinonickykuryr.cz

dopisy@jinonickykuryr.cz

608 745 433

608 806 202

JINONICE LIVE

VYDAVATEL

SVATOPLUK BARTOŇ B+B

PRAHA 5, ZÁLUSKÉ 94/49

PSČ 15800

IČO 40850226

Vychází v nákladu

4 500 ks měsíčně.

Roznášeno do:

3 150 doručovacích adres

1 350 firem v regionu

NA NIŽE UVEDENÉM ÚČTU

PŘIJÍMÁME DOBROVOLNÉ FINANČNÍ

PŘÍSPĚVKY URČENÉ K PODPOŘE

JINONICKÉHO KURÝRA

BANKOVNÍ SPOJENÍ

2400410577 / 2010

FIO BANKA

MK ČR E 21243

HOST MĚSÍCE TEREZA TÓTHOVÁ – HRÁČKA ROLLER DERBY Z JINONIC

Co to je vlastně za sport roller derby a o co v něm jde?

Roller derby je ženský kontaktní sport na trekových bruslích. Na oválné trati hrají dva týmy a cílem hry je získat co největší počet bodů. Každý tým má na trati pět hráček, jednu „jammerku“, která jako jediná získává body a čtyři „blockerky“. Pokud se jammerka dostane skrz zeď, kterou tvoří blockerky, získá body za každou předjetou protihráčku. Prací blockerek je boky, zadkem a rameny blokovat soupeřčinu jammerku, a zároveň uvolňovat cestu pro tu svou. Hra má velké množství pravidel, pokud někdo něco z toho poruší, jde na 30 vteřin na trestnou lavici.

Kde tato hra vznikla?

Roller derby v dnešní podobě je dost mladý sport. Ale původně vznikl ve Spojených státech ve 30. letech 20. století. Jednalo se o exhibiční soupeření - show - dvou ženských týmů, prakticky bez pravidel. V současnosti je již roller derby sportovní disciplínou a hra má tím pádem přísná pravidla, která mimo jiné dbají na bezpečnost. Nyní je při hře již zakázáno např. tahání za vlasy, škracení, faccování, škrábání, údery lokty, podráženi apod.

Jakou tradici má v USA a jakou u nás?

V USA, jako v kolébce tohoto sportu, je roller derby samozřejmě velmi rozšířeno. Postupně se stává tento sport oblíbený i v Evropě. V některých zemích jako např. Velká Británie nebo Německo najdeme velké množství týmů a derby se zde hraje na vysoké úrovni. V České republice nyní existují dva týmy, jeden vznikl v roce 2012 a další tým, za který hraju já, se jmenuje Hard Breaking Dolls a existuje od roku 2014.

Na těchto bruslích jsem začal jezdit v 16 letech po škole, byl jsem terčem učitelského sboru, jak to vidíš dneska?

Trekové brusle si pamatuji z dětství, především jednodušší formu, kdy se jen plate s kolečky připínal na boty. Pak jakoby se na ně zapomnělo. Já jsem se k nim vrátila až díky roller derby, ale všimla jsem si, že obecně jsou teď zase moderní. Jezdí se na nich venku nebo se na nich dělá roller dance.

Už jsem léta inlainista, od jara do podzimu Ladronka a v zimě Nikolajka, máš také ráda všechny ty brusle?

Inline brusle jsem zkusila jednou, moc mi to nešlo a pak už jsem to neopakovala. Ale na ledních bruslích umím od mala, každou zimu jsme trávili na zamrzlém rybníčku v Jinonicích.

Kolikrát jsem koukal na derby na internetu, jednou jsem se byl podívat i na vás, připadá mi to jako drsný sport, je to tak?

Je to celkem drsný sport, dochází k neustálému kontaktu. Nevyhneš se narázům, pádům, modřinám a občas i nějakému lehčímu zranění. Pravidla jsou ale přísná a díky nim se snažíme předcházet vážným zraněním. A samozřejmě máme chrániče, bez těch by to nešlo.

Jaká jsou vlastně pravidla?

Pravidla jsou celkem složitá, na 70 stránkách je popsáno, jak a kdy můžeš blokovat, jak dlouho trvá zápas a jeho jednotlivé části, kdy jammerka získá body a kdy ne, za co si jde hráč sednout na trestnou lavici atd. Není to jen o tom, že jammerka jede a blockerka se jí snaží sejmout. Např. blockerky se vždy musí určitým způsobem držet

spolu, takže nemůže jedna blockerka honit jammerku po dráze, aniž by si všimla, co se děje kolem.

Kolik vás je v týmu, jaká je příprava a jak je to vše finančně náročné?

V Hard Breaking Dolls je nás teď cca 15 hráček plus další lidi jako rozhodčí nebo kamarádi, kteří nám pomáhají. Největší investice je vždy na začátku, výbava (brusle, helma, chrániče na kolena, lokty, zápěstí, zuby) vyjde cca na 7.000 Kč. Jinak vše si musíme zařizovat a financovat sami. Největším problémem je zatím místo pro tréninky, musíme zajišťovat a platit halu minimální velikosti 26 x 16 m, kde majiteli nevdají, že jezdíme na bruslích. I když máme speciální kolečka, která neničí podlahu, ne každý tomu důvěřuje.

Dokážeš si představit, že v roce 1988 jsme jako partička z Dejvic sjížděli za provozu ulici Lenínova (dnešní Evropská) a kolikrát nás honili policajti? Vážíš si dnešní svobody?

V té době mi byly čtyři roky, nevím, jak byla hustá doprava tenkrát, ale asi to musel být mazec. Každopádně dnešní svobody si samozřejmě vážím. Nemělo by se zapomenout na to, že byla doba, kdy nebylo možné dělat cokoliv, ať se to týká vyjadřování vlastních názorů nebo jen toho, že si na hlavě necháš udělat třeba růžový círo.

Díky za tvůj čas Terko a někdy v létě na Ladronce!

Rozhovor vedl Svatopluk Bartoň

SPORT – MOTORLET, JEDÉÉÉÉÉ!

„Dáme šanci našim mladým hráčům a odchovancům,“ říká před jarním startem divize trenér Motorletu Jan Kmoch. Do startu jarní části divize chybí pár dní. Už teď je ale jasné, že se fanoušci mohou těšit na nový Motorlet.

V týmu trenéra Jana Kmocha nenajdete na jaře zkušené třicátiníky Daniela Huňu a syrského záložníka Ammara. Trenér Kmoch tuto skutečnost objasňuje: „Po podzimu jsme si sedli s vedením a rozebrali naše postavení v tabulce. Jsme čtvrtí, máme devětadvacet bodů. Usoudili jsme, že na postup to není, ale k sestupovým příčkám je daleko. Proto jsme se rozhodli udělat ten krok a na jaře dáme prostor jen našim mladým hráčům. Až na zkušeného gólmána Foferku je všem klukům kolem jednadvaceti, dvaadvaceti let. Je třeba, aby se předvedli. Bude to o sbírání zkušeností a mladí budou mít šanci se ukázat. Když teď na podzim něco hořelo, tak věděli, že tam je Ammar nebo Dan Huňa, a jednou tam nebudou. Mladí to budou muset vzít na sebe. Bude zajímavé sledovat, jak se s tím poperou. Ale já vím, že kluci jsou šikovní a tohle bude pro ně šance, aby se ukázali. V přípravě vidím, že dělají pokroky, v mnoha směrech to mám jednodušší. Kluci si zvykli a hned se pracuje lépe. Chci taky říct, že kluci jsou sice mladí, ale někteří už v divizi hrají druhým či třetím rokem, takže je čas na to, aby ukázali, co v nich je. Když tam byli zkušenější hráči, měli to jednodušší. Mně ale zajímá, co z těch mladých kluků vyroste. Přece je to pro ně odměna, když prošli mládežnickými týmy Motorletu a teď dostávají šanci ukázat se v divizním áčku.“

A co posily? Kmoch dodává: „Vytáhli jsme do přípravy tři mladíky z dorostu. Jediná podmínka byla, aby to byli kmenoví hráči Motorletu. Mrzí mě, možná bych řekl, že i štve, že jeden z těch dorostenců se hned zranil – trápí ho třísla, a druhý je nemocný a bere snad tři týdny antibiotika. Žádná posila z jiných klubů nebude, pojedeme přesně podle toho, na čem jsme se po podzimu dohodli. Šanci dostanou naši hráči. Máme v přípravě třicet hráčů a čtyři gólmány. My to máme nastavené, že áčko i béčko trénuje dohromady a v pátek se řekne, kdo jde hrát za který tým. Všichni mají šanci se ukázat. Na tréninku tak makají mladí hráči vedle zkušenějších. Mám kluky na očích, je a bude to pro ně pořád výzva.“

V přípravě se dařilo. Vítězství 2:1 s třetiligovými Louňovicemi, remíza s rovněž třetiligovou Admirou. Deset gólů v síti Tempa, šest gólů s Hostouní. Prostě to tam zatím padá. To, jak je tým připraven, ale ukáže až samotná soutěž.

Ostrý start čeká svěřence trenéra Kmocha v sobotu 7. března ve 14.30 na domácím hřišti proti Lovosicím. Přijďte fandit i vy!!!

Lubor Mírek

PROGRAM ZÁPASŮ FK MOTORLET PRAHA NA DOMÁCÍM HRŠTI V JINONICÍCH V BŘEZNU

Sobota 7. března, 14.30

Motorlet - Lovosice, divize skupina B

Neděle 8. března, 14.30

Motorlet B - Královice, Pražská teplotrenská přebor

Sobota 14. března, 10.00

Motorlet - Doubravka, Česká liga staršího dorostu U19

Neděle 15. března, Česká liga žáků

10.00: Motorlet U15 - Čáslav

11.45: Motorlet U14 - Čáslav

Sobota 21. března, 15.00

Motorlet - Brozany, divize skupina B

Neděle 22. března, 15.00

Motorlet B - Union Vršovice, Pražská teplotrenská přebor

Sobota 28. března

10.00: Motorlet - Sokolov, Česká liga staršího dorostu U19

15.00: Motorlet - Libiš, divize skupina B

Neděle 29. března, Česká liga žáků

10.00: Motorlet U15 - Písek

11.45: Motorlet U14 - Písek

INZERCE

HLEDÁME PANÍ NA ÚKLID KANCELÁŘÍ

Podnikatelský institut PYRAMIDA,
s.r.o., Praha 5 – Karlštejská 30

(naproti Jinonickému rybníčku)

hledá paní na úklid kanceláří.

Nástup možný ihned!

Bližší informace: 9 – 17 hodin v sídle

institutu nebo na telefonch

251 611 455, 739 571 753

ZÁHADA V COTTON BARU V JINONICÍCH – FINAL CUT

Krátce po mém propuštění mi předávají na recepci osobní věci a papírek s neznámým číslem, který mi tady zanechala nějaká návštěva. Při cestě z vojenské nemocnice se mi potí dlaně při každém sebemenším sešlápnutí brzdového pedálu.

Na to, že se mi zdají noční můry, jak se řítím z alpských velikánů s nebrzdícím vozidlem, jsem si pomalu zvykl. Nervy nadranc, neusnu bez notné dávky sedativ, vše kvůli nenápadné firmě Geological Survey Company, které jsem povolil rozkopat podlahu v legendárním Cotton Baru. Pak se odstartoval řetězec zvláštních náhod včetně toho, že mi někdo přestříhal hadičky od brzd u úplně nového auta.

Podlaha rozkopaná, po vypečené firmě se slehla zem a policie mi volá tak často, jako bych byl její obchodní partner.

Bohudíky je ale zanedlouho nová dlažba položena, jen se leskne, zrekonstruovaný bar bude co nejdřív znovu otevřen, už teď se těším na kus řeči se známými štamgasty. Po té nehodě se konečně cítím mnohem lépe, i když po psychické stránce zatím nemám vyhráno, jak říká můj dobrý známý a uznávaný cvokař.

Na to neznámé číslo, které jsem našel u mých věcí, se mi nepodařilo dovolat a tak jsem to hodil za hlavu a neřešil to. Jednoho dne jsem dostal dopis, obálku s modrým pruhem, adresát VKR - vojenská kontrarozvědka, tento odbor policie jsem snad ani neznal.

Po pár dnech sedím v pohodlné sedačce, připadám si jako někde v luxusní kanceláři. Ovšem to, co se pomalu dozvídám, mi hlava nebere! Žádná firma geologů, ale partička podvodníků, která hledá po celém světě poklady. Věděli

o každém mém kroku, zjistili si úplně všechno, dokonce dostali příkaz, že když nebudu chtít spolupracovat, ať si nějak poradí. Jejich vedení je někde na jižní straně světa a dostali tip, že si tu někdo za války zakopal zlatý poklad a hromadu velice důležitých dokumentů, zkoušejí to na základě informací po celé Evropě. Dále se dozvídám: Šli jsme po nich už dlouho a těsně za hranicí je kolegové chytili, bohužel je asi budeme muset propustit, skoro nic na ně nemáme, pod vaším Cotton Barem našli jen zrezlé torzo vodovodní trubky. Dávejte si příště pozor, s kým se seznamujete a buďte rád, že si teď a tady můžeme povídat.

Jdu na vzduch, jsem úplně mimo, pořád se jen učím, takhle naletět. Ale jsem rád, že je to za mnou! Prostě další životní zkušenost...

eS

OŽIVENÍ RYBNÍČKŮ V JINONICÍCH

Jako obyvatel Jinonic a „vodnář“ mám mimořádný vztah ke všem známým a dostupným vodním útvarům. Za součást svého domova považuji i dva rybníčky, které v minulém a letošním roce dostaly novou tvář. Prvý je dolní rybníček na křižovatce před vstupem do Prokopského údolí nad suchým poldrem.

Tento rybníček, kde ještě před dvaceti lety hojně žila koljuška tříostrá, další ryby nepočítám, a kde se množili čolci a žáby, postupně ztratil schopnost udržet stálou hladinu vody. To mělo za následek postupný zárust rákosem a orobincem a z rybníčku se postupně stala bažina. Ze tam vymizely ryby, bylo jaksi samozřejmé. Bohužel postupně vymizeli i obojživelníci. Četné komáří larvy, kterým se zde jednoznačně líbilo, byly alespoň vítanou potravou hlavně pro kachny a lysky.

V minulém roce došlo k zásadní přestavbě. Ta zpevnila břehy, upravila výpust a dodala velmi atraktivní design rybníčku jako celku. Hlavně však byly odstraněny dlouhodobě uložené nánosy bahna včetně likvidace bahenních porostů. Náklad na obnovu byl velký, ale rybníček se stal atraktivním místem návštěv rodinek jdoucích na výlet do Prokopského údolí. Ještě v téže roce jsem zde registroval ryby splavené zřejmě z výše položeného rybníčku vedle Karlštejnské ulice před hospůdkou u Majerů. Jmenuje se Jinonický.

Moje obavy, zda rybník přes nákladnou investici bude schopen udržet hladinu vody na úrovni, která by umožnila nejen chov ryb, ale hlavně zamezila obnovení bahenních porostů, byly vyvráceny. Voda jako v minulosti odtékala přes přeliv. Tím bylo odplavováno napadané listí a další zdroje eutrofizace a zabahnování rybníka. Na rybník se ihned nastěhovaly kachny, lysky a viděl jsem tam i slípku zelenonohou. Nově vybudované zábradlí u rybníčku poskytuje podmínky pro obdivovatele tohoto hezkého vodního útvaru.

Moje euforie však zmizela v lednu tohoto roku. Přijdu k rybníčku a k mému nepříjemnému překvapení je hladina o půl metru níže, než jak byla po skončení stavby. To znamená průsaky anebo pro mne nepochopitelné účelové snížení hladiny. To bych u nádrže, která je i rezervou vody pro případ požáru, nečekal. Navíc je zárukou setrvalosti průtoku v Prokopském potoce. Ten je součástí chráněné rybí oblasti na tomto a hlavně Dalejském potoce. Zde pražští rybáři úspěšně odchovávají pstruha obecného, což je celoevropsky ustupující rybí druh.

Představu o tom, jak vypadal rybník po dokončení v loňském roce

a jak v lednu 2015 po poklesu hladiny, si lze učinit z fotografií 1 a 2.

Když jsem následně zjistil, že výše položený Jinonický rybníček u hospůdky U Majerů je vypuštěn a že se zde zahajují práce na jeho obnovení podobně jako na tom dolním, byl jsem jako „vodnář“ opět v euforii. Bohužel jen nakrátko. Když jsem si uvědomil, že napřed byl odbahněn rybník dolní a následně ten, co je asi 600 metrů nad ním, bylo to opět nad meze mého chápání. Tento rybník, který byl velmi silně zabahněn samozřejmě v důsledku toho, že je průtočný, tak při sebelepší vůli musí být obrovským zdrojem bahna pro ten níže položený. Představu si lze udělat z fotodokumentace.

Nasazená mechanizace si hravě poradila s hlavní hrází i s bočním zpevněním. Pojetí oživení rybníka bylo projektantem pojata velkoryse a to včetně likvidace dřevin na hrázi, které každoročně spadem tun listí rybník doslova zahnojovaly. Projektant odvedl podle mne práci skvělou. Ale přišlo další zklamání. To bylo dáno vlastním pojetím průběhu stavby. Rybník byl pojat projektantem nejen jako funkční, aby udržel vodu, ale aby byl i hezký na pohled. Stavba je to naročná po všech stránkách. Ale dost mne zarazilo, že usazování kamenů, které budou činit vlastní kontakt bočních hrází s vodou, byl prováděn podle mne nedomyšleně. Z fotodokumentace je vidět, že na betonový základ se lepí velké kameny. Otázka kolísání hladiny vody a její vstup do

škvír je fakticky jistý. Pokud se bude hlavní stěna, která bude v kontaktu s vodou, je nezbytné zajistit to, aby voda do spár rybníka měla jen minimální přístup. A to platí zvláště v místech přechodu voda – hráz. Důvodem je, že v zimě, kdy voda vnikne do škvír mezi kameny naprosto nedostatečně omezujícími vstup vody, tak vytvořený led, který má podstatně větší objem než voda, bude prostě nově vybudovanou zeď trhat.

I další skutečnost také nic moc. Fakt je, že další podpurná vrstva budované zdi se stavěla za mrazů. Tedy v době, kdy i dobrý beton nejen nepřilne k již postavené zdi, ve které jsou škvíry, ale tekutá malta rychle tuhne. Prostě nenatěče tam, kde je jí potřeba. To podle mne dlouhé životnosti stavby taktéž neprospeje. Opět přikládám fotodokumentaci. Jen jako milovník této krajiny doufám, že mé obavy se nenaplní.

Pokud se pokusím vyzdvihnout klady, tak k těm jednoznačně patří velkorysost pojetí stavby obou rybníků. Další je to, že pro oko to budou hezké chvíle pro každého, kdo si toho vůbec všimne.

A teď bohužel to horší. Především odbahnění a výstavba dolního před horním. Tedy následné snížení objemu vody v oživeném rybníce splaveným bahnem. Druhý zápor, snad se mylím, je opět silně snížená hladina vody (foto 2). Přitom průtoky jsou normální.

No a k tomu hornímu hlavně průběh stavby, nezajištění možnosti pro znemožnění průniku vody do zdi a její výstavba v době mrazů. Tedy v době, kdy při sebelepší vůli nejde zajistit kvalitní těsnost zdi tak, aby nebyla ničena v zimních mrazech.

Jaroslav Poupe

INZERCE

Bazárek dětských pokladů
Velký sál TJ Sokol Jinonice
28. 3. 2015 10.00 – 18.00
Příjem zboží do komise bude probíhat ve vestibulu TJ Sokol Jinonice.
Čtvrtek 28. 3. 2015 od 15.00 do 18.00
Pátek 27. 3. 2015 od 9.00 do 12.00
Po telefonické domluvě je příjem možný i mimo uvedený termín.
Telefon: +420 602 195 951 Email: provetrejteskrine@seznam.cz

VINOTÉKA MATĚJ

„dobré víno s dobrou muzikou“

5.3. „Degustace z Moravy“ – nutno objednaní předem

13.3. Pro milovníky vína a vinylů – Perný večer s The Beatles

16-21.3. Týden vín z Chateau MODRA

Nově k vínu – Terina s domácí zavařeninou a opečenými toasty

Více na www.vinotekamatej.cz/aktuality

Big and Beautiful
 BUTIK PRO BOUBELKY 42-58

PODNIKOVÁ PRODEJNA JE ZDE!
 BUSINESS PARK KOŠÍŘE
 JINONICKÁ 80, PRAHA 5
 BUDOVA B

PARKOVÁNÍ V AREÁLU
MHD BUS ZAST. POD ŠMUKÝRKOU

WWW.BIGANDBEAUTIFUL.CZ

NYNÍ SLEVY AŽ 50%!
 PLATÍ DO VYPRODÁNÍ ZASOB!

FK MOTORLET PRAHA
 VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

XIV. PLES SPORTOVČŮ
 PÁTEK 6. BŘEZNA 2015

Od 19:30 hodin do 3.00 hodin, JINONICKÁ SOKOLOVNA
 BUTOVICKÁ 100/33, PRAHA 5 – JINONICE

TANEČNÍ ZÁBAVA DISKOTÉKA BOHATÁ TOMBOLA

Vstupenky možno zakoupit v sekretariátu FK Motorlet Praha,
 Butovická 598/35, Praha 5, tel.: 251 621 059, 775 177 131,
 email: nemcova@sk-motorlet.cz

V souladu s platnými zákony je v sále zákaz kouření.
 Prosimě účastníky plesu o jeho respektování.
 Kouření povoleno v určených prostorách.

Cena 200 Kč

neuron[®]
 online

**INTERNETOVÉ PŘIPOJENÍ
 SE STEJNÝM DOWNLODEM I UPLODEM**

Výhody obousměrně rychlého připojení ocení běžný uživatel především při odesílání fotografií, videí, nebo přístupu ke vzdáleným souborům v cloudu.

Krom toho, díky naší používané technologii šetříte spotřebu elektrické energie – pro naše připojení k Internetu nepotřebujete žádný modem, takže si můžete ze svého účtu za elektřinu škrtnout až 50 Kč měsíčně.

KONTAKTUJTE NÁS A OSTATNÍ UŽ ZAŘÍDÍME.
 Na základě plné moci vyřídíme výpověď stávající smlouvy
 a vrátíme případné technické zařízení.

+420 722 701 091
www.neuron-online.cz

Sponzor barevného čísla.